

КАФЕДРА ОБЛІКУ, АНАЛІЗУ І КОНТРОЛЮ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ТА БІЗНЕСУ

**ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ
ОСВІТИ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО
АТЕСТАЦІЙНОГО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО
ЕКЗАМЕНУ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК**

(назва навчальної дисципліни)

галузь знань : 07 «Управління та адміністрування»

(шифр і назва галузі знань)

спеціальність: 071 «Облік і оподаткування»

(шифр і назва напрямку підготовки)

спеціалізація: Облік, аналіз та фінансові розслідування

(найменування спеціалізації)

освітній ступінь : бакалавр

Укладач: Шевців Л.Ю., к.е.н., доцент

ЛЬВІВ 2023

Тестові завдання.

1. Основою управлінського обліку є:

1. Збір інформації про витрати підприємства і собівартість.
2. Інформаційна система для прогнозування майбутньої діяльності підприємства.
3. Інформація про фінансовий стан підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

2. Визначте функції управління:

1. Планування, організація, контроль, регулювання.
2. Комунікаційна, контрольна, інформаційна, прогнозна, аналітична.
3. Планування, організація, інформаційна, прогнозування.
4. Усі відповіді вірні.

3. Мета управлінського обліку:

1. Виробництво інформації для здійснення ефективного управління.
2. Забезпечення інформацією для прийняття рішень керівний персонал підприємства на всіх рівнях.
3. Визначення та відображення результатів діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

4. Управлінський облік – це:

1. Процес, виявлення, вимірювання, накопичення, аналізу, підготовки, інтерпретації та передавання інформації, яку використовують менеджери різних рівнів управління підприємством для планування, оцінювання і контролю його діяльності та прийняття управлінських рішень;
2. Процес, виявлення, вимірювання, реєстрації, нагромадження, узагальнення, зберігання та передавання інформації про діяльність підприємства зовнішнім та внутрішнім користувачам для прийняття управлінських рішень;
3. Процес відображення кількісних і якісних характеристик масових соціально-економічних явищ і процесів, закономірностей їхнього розвитку за конкретних умов місця і часу;
4. Усі відповіді вірні.

5. Цілі управлінського обліку:

1. Інформаційна допомога керівництву, контроль та прогнозування витрат, прийняття управлінських рішень; вибір ефективного шляху розвитку підприємства.
2. Визначення та відображення результатів діяльності, аналіз стану і руху об'єктів.
3. Окреме відображення активів і пасивів.
4. Усі відповіді вірні.

6. Основні завдання управлінського обліку:

1. Стійкий фінансовий стан підприємства, стратегічний розвиток, реалізація завдань; збереження ринкових позицій.
2. Інформаційна допомога керівництву щодо прийняття управлінських рішень, зменшення витрат.
3. Визначення та відображення результатів діяльності, управління витратами.
4. Усі відповіді вірні.

7. Функції управлінського обліку:

1. Інформаційна, комунікаційна, контрольна, прогнозна, аналітична.
2. Інформаційна, контрольна, регулююча, прогнозна.
3. Інформаційна, комунікаційна, аналітична, стратегічна, комплексна.
4. Усі відповіді вірні.

8. Етапи виникнення та еволюції управлінського обліку:

1. Калькуляційний облік (кін. XIX – поч. XX ст.), виробничий облік (поч. XX -50-ті р), управлінський облік (50-70р. XX ст.), стратегічний управлінський облік (70- рр.- сучасність).
2. Кінець XIX – початок XX ст., початок XX -50-ті рр. XX ст., 70- рр. XX ст. – сучасний період.
3. Калькуляційний облік (кін. XIX ст. – поч. XX ст.), виробничий облік (поч. XX -50-ті р).
4. Усі відповіді вірні.

9. Визначити системи обліку рахунків, що сформувались історично:

1. Інтегрована, загальна.
2. Інтегрована, загальна, переплетена.
3. Загальна, переплетена.
4. Усі відповіді вірні.

10. Міжнародною практикою вироблено підходи до структури плану рахунків:

1. Двокруговий принцип, інтегрований принцип.
2. Превалювання сутності над формою.
3. Суттєвість, безперервність.
4. Усі відповіді вірні.

11. Визначіть об'єкти управлінського обліку:

1. Витрати та доходи; собівартість, трансфертні ціни, планування, внутрішня звітність.
2. Стандарт-кост, директ-костинг, респонсibl-центр.
3. Системний аналіз, ланцюг цінності, функціональний аналіз.
4. Усі відповіді вірні.

12. Предметом управлінського обліку є:

1. Механізм ефективного управління підприємством.
2. Комплексний системний підхід;
3. Сукупність об'єктів в процесі всього циклу управління виробництвом.
4. Усі відповіді вірні.

13. Методи управлінського обліку, які забезпечують управління витратами:

1. Стандарт-кост, директ-костинг, облік за центрами відповідальності, респонсibl-центри.
2. Калькулювання життєвого циклу продукту, функціональний аналіз, калькулювання затрат за системою „кайдзен”, АВС-метод, ланцюг цінності, метод „ЛТ”.
3. Імітаційне моделювання, системний аналіз, побудова кривих, регресійно-кореляційний аналіз, лінійне програмування.
4. Усі відповіді вірні.

14. Визначити кількісні методи для вирішення завдань управлінського обліку.

1. Калькулювання життєвого циклу продукту, функціональний аналіз, калькулювання затрат за системою „кайдзен”, АВС-метод, ланцюг цінності, метод „ЛТ”.
2. Стандарт-кост, директ-костинг, облік за центрами відповідальності, респонсibl-центри.
3. Імітаційне моделювання, системний аналіз, побудова кривих, регресійно-кореляційний аналіз, лінійне програмування.
4. Усі відповіді вірні.

15. Трансфертні ціни це:

1. Внутрішні ціни, за яким один структурний підрозділ підприємства передає іншому підрозділові продукцію або послуги.
2. Інформаційна система для прогнозування майбутньої діяльності підприємства.
3. Забезпечує зворотні зв'язки об'єкта та суб'єкта управління.
4. Усі відповіді вірні.

16. Інтегрована система обліку:

1. Забезпечує калькулювання собівартості окремих видів продукції та контроль витрат на її виробництво.
2. Базується на періодичному обліку запасів;
3. Передбачає роздільне ведення рахунків фінансового та виробничого обліку.
4. Усі відповіді вірні.

17. Внутрішня звітність це:

1. Забезпечує зворотні зв'язки об'єкта та суб'єкта управління, безпосередньо впливає на результат діяльності підприємства.
2. Внутрішні ціни, де один підрозділ підприємства передає іншому продукцію або послуги.
3. Інформаційна система для прогнозування діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

18. Переплетена система обліку:

1. Базується на періодичному обліку запасів.
2. Роздільне ведення рахунків фінансового та виробничого обліку, які не кореспондуються один з одним.
3. Базується на безперервному обліку запасів.
4. Усі відповіді вірні.

19. Загальна система обліку.

1. Базується на періодичному обліку запасів.
2. Роздільне ведення рахунків фінансового та виробничого обліку, які не кореспондуються один з одним.
3. Базується на безперервному обліку запасів.
4. Усі відповіді вірні.

20. Організація управлінського обліку ґрунтується

1. На системі рахунків бухгалтерського обліку, визначених Законом України.
2. На загальноприйнятих та власних системах.
3. На двокруговому та інтегрованому принципі.
4. Усі відповіді вірні.

21. Двокруговий принцип до структури плану рахунків передбачає:

1. Виділення двох автономних систем рахунків відповідно до цілей управлінського та фінансового обліку.
2. Передбачає, що за результати прийнятих рішень відповідає конкретна особа.
3. Рахунки управлінського обліку кореспондуються з рахунками фінансового обліку.
4. Усі відповіді вірні.

22. Інтегрований принцип до структури плану рахунків передбачає:

1. Рахунки управлінського обліку кореспондуються з рахунками фінансового обліку в межах єдиної системи рахунків.
2. Виділення двох автономних систем рахунків відповідно до цілей управлінського та фінансового обліку.
3. Передбачає його місце в системі рахунків бухгалтерського обліку.
4. Усі відповіді вірні.

23. Головна відмінність між управлінським та фінансовим обліком:

1. Споживачі облікової інформації та націленість обліку.
2. Спрямованість на майбутню діяльність, оперативність інформації, різні вимірники.
3. Мета та характер інформації.
4. Усі відповіді вірні.

24. Принцип „різної собівартості для різних цілей” ґрунтується на:

1. Використання різних видів собівартості для досягнення різних цілей.
2. Постійне співставлення витрат з отриманим доходом..
3. За результати прийнятих рішень відповідає конкретна особа.
4. Усі відповіді вірні.

25. Управлінський облік ведеться з метою:

1. Отримання статистичної звітності;
2. Формування інформаційного забезпечення для ефективного управління підприємством;
3. Надання інформації зовнішнім і внутрішнім користувачам для прийняття рішень;
4. Усі відповіді вірні.

26. Користувачами інформації управлінського обліку є:

1. Керівники та власники підприємства;
2. Податкові органи та фінансові аналітики;
3. Керівники та власники підприємства, податкові органи та фінансові аналітики;
4. Усі відповіді вірні.

27. Суть концепції центрів відповідальності:

1. Кожна структурна одиниця підприємства несе відповідальність лише за ті витрати або доходи, які перебувають під її контролем.
2. Власна організаційна структура, яка визначається наявністю та взаємодією його підрозділів.
3. Можливість появи конкуренції.
4. Усі відповіді вірні.

28. Функції центрів відповідальності

1. Виробництво, контроль, маркетинг, облік.
2. Контроль, прогнозування, аналіз, регулювання.
3. Інформаційна, контрольна, прогнозна, аналітична, комунікаційна.
4. Усі відповіді вірні.

29. Облік витрат за центрами відповідальності – це:

1. Система обліку, спрямована на організацію поведінки управлінського персоналу.
2. Делегування повноважень централізованого керівництва.
3. Оперативне прийняття рішень на відповідних рівнях управління.
4. Усі відповіді вірні.

30. Децентралізація управління

1. Делегування повноважень приймати рішення.
2. Оперативне прийняття рішень на відповідних рівнях управління.
3. Збільшення витрат на утримання персоналу.
4. Усі відповіді вірні.

31. Переваги децентралізації:

1. Вирішення стратегічних рішень, прийняття рішень по суті, набуття менеджерами досвіду управління.
2. Ускладнення процесу координації діяльності.
3. Поява внутрішньої конкуренції.
4. Усі відповіді вірні.

32. Недоліки децентралізації:

1. Поява внутрішньої конкуренції, ускладнення процесу координації діяльності, збільшення витрат на утримання обслуговуючого персоналу.
2. Ускладнення процесу координації діяльності.
3. Вирішення стратегічних рішень, прийняття рішень по суті, набуття менеджерами досвіду управління.
4. Усі відповіді вірні.

33. Основні напрями формування бухгалтерської інформації в сучасних умовах

1. Співставлення собівартості продукції з очікуваним доходом від реалізації, використання інформації для прогнозування майбутніх витрат та прийняття рішень, організація обліку за центрами відповідальності.
2. Забезпечення інформацією керівників усіх рівнів для прийняття оптимальних рішень.
3. Вирішення стратегічних рішень, прийняття рішень по суті, набуття менеджерами досвіду управління.
4. Усі відповіді вірні.

34. Центр відповідальності – це:

1. Сфера (сегмент) діяльності, в межах якої встановлено персональну відповідальність менеджера за показники діяльності, які він контролює.
2. Контролювання й оцінювання роботи менеджерів нижчого рівня.
3. Прийняття рішень по суті, набуття менеджерами досвіду управління.
4. Усі відповіді вірні.

35. Облік відповідальності:

1. Система обліку, яка забезпечує контроль та оцінку діяльності кожного центру відповідальності;
2. Чітке визначення ролі обліку в системі заохочення працівників;
3. Участь у визначенні цілей, за якими оцінюватиметься їхня діяльність.
4. Усі відповіді вірні.

36. За функціональним принципом виділяють такі види центрів відповідальності.

1. Витрат, доходів, прибутку, інвестицій.
2. Виробничі, операційні, інвестиційні.
3. Обслуговуючі, постачальні, виробничі, управлінські, збутові.
4. Усі відповіді вірні.

37. Коли і ким вперше було сформовано концепцію центрів і обліку відповідальності:

1. На початку 50-х років, Джоном А. Хігінсом.
2. 20-х – на початку 30-х років, Ч.Гаррісон.
3. 50– 70 роки Дж.М. Кларком.
4. Усі відповіді вірні.

38. За рівнем контрольованості показників виділяють такі види центрів відповідальності.

1. Центри витрат, центри прибутку, центри інвестицій, центри доходу.
2. Функціональні, управлінські, обслуговуючі.
3. Виробничі, управлінські, збутові.
4. Усі відповіді вірні.

39. Центри витрат – це:

1. Обслуговуючі одиниці, які забезпечують ефективність капіталовкладень виробничих операцій.
2. Підрозділи (цех, ділянка, бригада), керівник якого контролює витрати, але не контролює доходів, прибутку та інвестицій.
3. Підрозділи, керівники яких контролюють тільки доходи, але не контролюють витрати, прибуток та інвестиції.
4. Усі відповіді вірні.

40. Місця виникнення витрат – це:

1. Структурні одиниці, які характеризуються просторовою або
2. функціональною відокремленістю.
3. Одиниці, які характеризуються єдністю функцій і виробничих операцій, рівнем технічної оснащеності.
4. Обслуговуючі одиниці, які забезпечують ефективність капіталовкладень виробничих операцій.
5. Усі відповіді вірні.

41. Визначити види місць виникнення витрат:

1. Виробничі, обслуговуючі, умовні.
2. Основні та обслуговуючі.
3. Обслуговуючі та умовні.
4. Усі відповіді вірні.

42. Виробничі центри відповідальності поділяються:

1. Основні та обслуговуючі.
2. Обслуговуючі та умовні.
3. Виробничі, обслуговуючі, умовні.
4. Усі відповіді вірні.

43. Центр прибутку – це підрозділ:

1. Керівник якого відповідає не лише за витрати, а й за фінансові результати діяльності.
2. Керівник якого відповідає за величину витрат, доходів та контролює інвестиції у власні активи.
3. Керівник якого відповідає за величину витрат і зацікавленість в скороченні собівартості.
4. Усі відповіді вірні.

44. Центр капітальних вкладень:

1. Підрозділ, керівник якого відповідає за величину витрат і зацікавленість в скороченні собівартості.
2. Підрозділ, керівник якого відповідає не лише за витрати, а й за фінансові результати.
3. Підрозділ, керівник якого відповідає за величину витрат, доходів та контролює інвестиції у власні активи.
4. Усі відповіді рівні.

45. Центри доходу – це підрозділи в яких:

1. Керівники відповідають за дохід, одержаний даним підрозділом, але не можуть контролювати прибуток, якщо центр реалізації перебуває поза їх компетенцією.
2. Керівники відповідають за дохід, одержаний даним підрозділом.
3. Підрозділ, керівник якого відповідає за величину витрат, доходів та контролює інвестиції у власні активи.
4. Усі відповіді вірні.

46. Центр інвестицій – це:

1. Керівники відповідають за дохід, одержаний даним підрозділом.
2. Керівник підрозділу відповідає за величину витрат, доходів та контролює інвестиції у власні активи.
3. Керівник якого відповідає не лише за витрати, а й за фінансові результати.
4. Усі відповіді вірні.

47. Оцінювання діяльності центрів відповідальності базується на:

1. Аналізі відхилень бюджетних і фактичних показників та аналізі нефінансових показників діяльності центру.
2. Використовуючи бюджетний показник прибутку.
3. Вимагає систематизації та кодування витрат і доходів по кожному центру відповідальності в розрізі бюджетних статей.
4. Усі відповіді вірні.

48. Суть концепції доданої вартості (ланцюга цінностей)

1. Досліджуються складові витрат на всіх стадіях доданої вартості, починаючи з закупівлі сировини і закінчуючи реалізацією продукції (робіт, послуг).
2. Розрахунок реальної собівартості продукції (робіт, послуг) за видами діяльності.
3. Прийняття будь-якого фінансового рішення в результаті порівняння альтернативних витрат і реалізація одного з них при відмові від інших.
4. Усі відповіді вірні.

49. Суть концепції ABC:

1. Оцінка системи та методології обліку з позиції їх відповідності чи невідповідності стратегії розвитку підприємства.
2. Розрахунок реальної собівартості продукції (робіт, послуг)

за видами діяльності.

3. Прийняття будь-якого фінансового рішення в результаті порівняння альтернативних витрат і реалізація одного з них при відмові від інших.
4. Усі відповіді вірні.

50. Суть стратегії збалансованих показників BSC:

1. Охоплює зв'язки між минулими й майбутніми показники, стратегічним і операційним рівнями управління, внутрішніми і зовнішніми аспектами діяльності підприємства.
2. Оцінка системи та методології обліку з позиції їх відповідності чи невідповідності стратегії розвитку.
3. Розрахунок реальної собівартості продукції за видами діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

51. Бюджет – це:

1. Короткострокові завдання в межах загальної стратегії.
2. План майбутніх дій і заходів, виражених у грошовому або натуральному вимірах.
3. Процес планування майбутньої діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

52. Бюджетний період це період:

1. Для якого підготовлений і використовується бюджет.
2. Короткострокових завдань в межах загальної стратегії.
3. Процес планування майбутньої діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

53. Об'єкти бюджетування

1. Певні види діяльності, певні види продукції, конкретні проекти чи програми, структурні підрозділи підприємства.
2. Бюджети, складені для кількох можливих рівнів діяльності.
3. Бюджети, у яких конкретні значення показників установлюють на початок планового періоду.
4. Усі відповіді вірні.

54. Бюджетування – це:

1. Процес планування майбутніх операцій фірми та оформлення його результатів у вигляді системи бюджетів.
2. Процес для якого підготовлений і використовується бюджет.
3. Бюджети, у яких конкретні значення показників установлюють на початок планового періоду.
4. Усі відповіді вірні.

55. За цільовим призначенням бюджети поділяють:

1. Операційні, фінансові.
2. Операційні, гнучкі.
3. Змінні, гнучкі.
4. Усі відповіді вірні.

56. В яких напрямках здійснюється бюджетування:

Підготовка функціональних бюджетів, тобто бюджетів підрозділів підприємства.

1. Розробка стандартів (норм) витрат на виробництво окремих виробів (або послуг).
2. Плановий рух грошових коштів і фінансовий стан підприємства.
3. Усі відповіді вірні.

57. Бюджетний центр:

1. Підрозділ підприємства, для якого може бути складений окремий бюджет і здійснений контроль за його виконанням.
2. Розробка стандартів (норм) витрат на виробництво окремих виробів (або послуг).
3. Підготовка функціональних бюджетів.
4. Усі відповіді вірні.

58. Визначити які бюджети відносять до операційних:

1. Бюджет продажу та запасів, бюджет прямих матеріальних витрат та прямих витрат на оплату праці, бюджет накладних витрат.
2. Бюджетний звіт про прибуток.
3. Бюджет собівартості готової та реалізованої продукції; бюджет витрат на збут та витрат на управління.
4. Усі відповіді вірні.

59. Визначити які бюджети відносять до фінансових бюджетів:

1. Бюджет капітальних вкладень, бюджет грошових коштів, бюджетний баланс.
2. Бюджетний звіт про прибуток.
3. Бюджет собівартості готової та реалізованої продукції; бюджет витрат на збут та витрат на управління.
4. Усі відповіді вірні.

60. Визначити стадії процесу бюджетування

1. Визначення напрямків діяльності, підготовка бюджету продажу, попереднє складання бюджетів, обговорення бюджетів, координація та аналіз, затвердження бюджетів.
2. Контроль бюджетів.
3. Складання бюджетів на основі фактичних результатів.
4. Усі відповіді вірні.

61. Які підходи для складання бюджетів існують?

1. Бюджетування через прирошення, бюджетування „з нуля”.
2. Бюджетування нижчих рівнів, бюджетування „з нуля”.
3. Бюджетний контроль, бюджетування „з нуля”.
4. Усі відповіді вірні.

62. Бюджет продажу – це:

1. Операційний бюджет, що містить інформацію про запланований обсяг продажу, ціну та очікуваний дохід від реалізації продукції.
2. Визначення напрямків діяльності, підготовка бюджету.
3. Складання бюджетів на основі фактичних результатів.
4. Усі відповіді вірні.

63. Бюджетування через прирошення – це:

1. Складання бюджетів на основі фактичних результатів, досягнутих у попередньому періоді.
2. Складання бюджетів, що містять інформацію про запланований обсяг продажу.
3. Складання бюджетів на основі фактичних результатів.
4. Усі відповіді вірні.

64. Визначити переваги підходу бюджетування через прирошення:

1. Потребує значних розрахунків, простота.
2. Фактичні показники попереднього періоду коригуються з урахуванням цінової та податкової політики держави та інших чинників.
3. Можуть у наступному періоді надати додаткові ресурси.
4. Усі відповіді вірні.

65. Визначити недоліки підходу бюджетування через прирошення:

1. Не аналізується ефективність витрат, а досягнуті результати автоматично переносяться на наступний період.
2. Складання бюджетів на основі фактичних результатів.
3. Можуть у наступному періоді надати додаткові ресурси.
4. Усі відповіді вірні.

66. Бюджетування „з нуля” — це метод бюджетування:

1. Обґрунтування запланованих витрат так, ніби діяльність здійснюється вперше.
2. Не аналізується ефективність витрат.
3. Можуть у наступному періоді надати додаткові ресурси.

4. Усі відповіді вірні.
67. Визначити переваги підходу бюджетування „з нуля”:
1. Дає змогу виявити проблеми і розв’язати їх на стадії планування.
 2. Потребує значних витрат часу та коштів.
 3. Можуть у наступному періоді надати додаткові ресурси.
 4. Усі відповіді вірні.
68. Бюджетний контроль – це процес:
1. Зіставлення фактичних результатів з бюджетними, аналізу відхилень та внесення необхідних корективів.
 2. Потребує значних витрат часу та коштів.
 3. Порівняння запланованих та фактичних показників.
 4. Усі відповіді вірні.
69. Визначити на основі якого документу здійснюється бюджетний контроль
1. Зведеного бюджету;
 2. Звіт про виконання бюджету;
 3. Фінансового бюджету.
 4. Усі відповіді вірні.
70. Звіт про виконання бюджету – це звіт:
1. Дається порівняння запланованих та фактичних показників та розрахунок відхилень із зазначенням їх причини.
 2. Контролю за значними відхиленнями, які вимагають детального аналізу.
 3. Зіставлення фактичних та бюджетних показників.
 4. Усі відповіді вірні.
71. Визначити, які відхилення від бюджету можуть бути позитивними
1. Відхилення, коли фактичний дохід перевищує запланований,
 2. а фактичні витрати менші, ніж бюджетні.
 3. Відхилення, коли фактичний дохід менший, ніж запланований, а фактичні витрати більші від бюджетних.
 4. Розрахунок відхилень із зазначенням їх причини.
 5. Усі відповіді вірні.
72. Визначити, які відхилення від бюджету можуть бути негативними
1. Значні відхилення, що потребують детального вивчення їх причин.

2. Відхилення, коли фактичний дохід менший, ніж запланований, а фактичні витрати більші від бюджетних.
3. Відхилення, коли фактичний дохід перевищує запланований, а фактичні витрати менші, ніж бюджетні.
4. Усі відповіді вірні.

73. Визначити на які групи поділяють відхилення залежно від причин виникнення:

1. Відхилення внаслідок планування та відхилення внаслідок діяльності.
2. Внесення відповідних коректив.
3. Корегування або перегляд бюджету.
4. Усі відповіді вірні.

74. Які можливі альтернативи при значних відхиленнях ?

1. Корегування або перегляд бюджету, внесення відповідних коректив в дії.
2. Передбачення обсягу реалізації.
3. Корегування запланованих грошових коштів.
4. Усі відповіді вірні.

75. Зведений бюджет – це:

1. Сукупність бюджетів, що узагальнюють майбутні операції всіх підрозділів підприємства.
2. Сукупність бюджетів витрат і доходів.
3. Сукупність бюджетів, що відображають заплановані грошові кошти та фінансовий стан підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

76. Операційні бюджети – це:

1. Сукупність бюджетів витрат і доходів, що забезпечують складання бюджетного звіту про прибуток.
2. Сукупність бюджетів, що відображають заплановані грошові кошти.
3. Сукупність бюджетів, що узагальнюють майбутні операції всіх підрозділів підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

77. Фінансові бюджети — це:

1. Сукупність бюджетів, що відображають заплановані грошові кошти та

- фінансовий стан підприємства.
2. Сукупність бюджетів, що узагальнюють майбутні операції всіх підрозділів підприємства.
 3. Сукупність бюджетів витрат і доходів, що забезпечують складання бюджетного звіту про прибуток.
 4. Усі відповіді вірні.

78. Статичний бюджет:

1. Відображає доходи і витрати, розраховані виходячи із очікуваного обсягу діяльності.
2. Зіставлення фактичних результатів з бюджетом, скоригованим з урахуванням фактичного обсягу діяльності.
3. Бюджет, складений на підставі бюджетних витрат і доходів для фактичного обсягу діяльності або для кількох релевантних рівнів діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

79. Визначити, який бюджет має назву гнучкого або динамічного бюджету:

1. Бюджети, що узагальнюють майбутні операції всіх підрозділів підприємства.
2. Бюджет, складений на підставі бюджетних витрат і доходів для фактичного обсягу діяльності або для кількох релевантних рівнів діяльності, що передбачаються.
3. Бюджет, що відображає заплановані грошові кошти та фінансовий стан підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

80. Відхилення від гнучкого бюджету – це:

1. Різниця між фактичними результатами діяльності та показниками гнучкого бюджету при фактичному обсязі діяльності.
2. Різниця між показниками гнучкого та статичного бюджетів.
3. Відхилення за рахунок витрат та ціни.
4. Усі відповіді вірні.

81. Відхилення за рахунок обсягу діяльності – це:

1. Оцінка діяльності підприємства з точки зору ефективності та результативності.
2. Різниця між показниками гнучкого та статичного бюджетів.
3. Відхилення за рахунок обсягу продажу.

4. Усі відповіді вірні.

82. Зведений бюджет виробничого підприємства складається з:

1. Операційного та фінансового бюджетів, допоміжних бюджетів.
2. Бюджету собівартості, бюджету витрат на маркетинг.
3. Генерального бюджету.
4. Усі відповіді вірні.

83. Виробничий бюджет складається з:

1. Бюджету закупівлі матеріалів, бюджету витрат праці та бюджету загальновиробничих витрат.
2. Бюджету витрат з маркетингу та бюджету комерційних витрат.
3. Бюджет продаж.
4. Усі відповіді вірні.

84. Визначіть структуру бюджетів закупівель

1. Бюджет собівартості товарів, витрат на маркетинг, комерційних витрат.
2. Бюджет запасів товару на кінець періоду;
3. Фінансовий бюджет.
4. Усі відповіді вірні.

85. Мета фінансового плану:

1. Розробка зведеного бюджету, внесення змін, аналіз вплив чинників.
2. Складається план прибутків та збитків, бюджет капіталовкладень та прогнозу руху грошових коштів.
3. Розробка фінансового плану.
4. Усі відповіді вірні.

86. Витрати це вартісний вираз:

1. Використаних у процесі діяльності підприємства матеріальних, трудових, фінансових та інших ресурсів.
2. Рівня затрат, який би забезпечив передбачену підприємством величину прибутку.
3. Пов'язаний з виробництвом та реалізацією продукції забезпечує основну частку його доходу.
4. Усі відповіді вірні.

87. Суть витрат (за стандартами бухгалтерського обліку НП(С)БО 16):

1. Використання у процесі діяльності підприємства матеріальних, трудових, фінансових та інших ресурсів.
2. Зменшення економічної вигоди у вигляді вибуття активів чи збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу;
3. Спожиті ресурси або гроші, які необхідно заплатити за товари, роботи і послуги.
4. Усі відповіді вірні.

88. Основні підходи класифікації витрат в управлінському обліку:

1. Оцінювання запасів і визначення фінансових результатів діяльності підприємства;
2. Здійснення контролю за витратами
3. Обґрунтоване прийняття стратегічних та поточних управлінських рішень;
4. Усі відповіді вірні.

89. Для чого використовують групування витрат за калькуляційними статтями

1. Для контролю за складом витрат за місцями їх виникнення і для визначення собівартості за видами продукції;
2. Економічна однорідність витрат, обумовлена технологією й організацією виробництва;
3. Зниження аналітичності;
4. Усі відповіді вірні.

90. Із наведеного переліку статтями витрат є:

1. Матеріальні затрати; витрати на оплату праці;
2. Загальновиробничі витрати;
3. Втрати від браку;
4. Усі відповіді вірні.

91. Згідно Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» витрати – це:

1. Зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілення власниками);
2. Зменшення економічної вигоди у звітному періоді і формі вибуття або використання активів чи збільшення зобов'язань, які зумовлює зменшення власного капіталу підприємства, враховуючи витрати на

- розподіл капіталу між учасниками (акціонерами) чи його вилучення за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені;
3. Збільшення економічної вигоди у звітному періоді у формі вибуття або використання активів чи збільшення зобов'язань, що зумовлює зменшення власного капіталу підприємства, (за винятком розподілу капіталу між учасниками (акціонерами) чи його вилучення за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені);
 4. Усі відповіді вірні.

92. Основним нормативним документом, що регламентує склад витрат підприємства та їх класифікацію для визначення собівартості продукції, є:

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»;
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»;
3. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність»;
4. Усі відповіді вірні.

93. Стаття калькуляції – це:

1. Сукупність економічно однорідних витрат;
2. Певний вид витрат, що характеризує їхнє цільове призначення;
3. Сукупність витрат, згрупованих відповідно до вимог П(С)БО;
4. Усі відповіді вірні.

94. Елемент витрат – це:

1. Сукупність витрат, згрупованих відповідно до внутрішніх нормативних документів підприємства;
2. Сукупність економічно однорідних витрат;
3. Певний вид витрат, що характеризує їхнє цільове призначення;
4. Усі відповіді вірні.

95. Основна діяльність підприємства пов'язана:

1. З виробництвом та реалізацією продукції забезпечує основну частку його доходу.
2. З використанням у процесі діяльності підприємства матеріальних, трудових, фінансових та інших ресурсів.
3. З рівнем затрат, який би забезпечив передбачену підприємством величину прибутку.
4. Усі відповіді вірні.

96. Суть концепції конкурентних переваг Портера:

1. Підприємства створюють відповідні цінності для своїх покупців.
2. Калькулювання собівартості продукції та облік затрат.
3. Орієнтація на виробника, калькулювання собівартості продукції та облік затрат.
4. Усі відповіді вірні.

97. Об'єкт витрат це:

1. Продукція, роботи, послуги або вид діяльності підприємства, які потребують визначення пов'язаних з їх виробництвом витрат;
2. Визначення величини витрат та їх цільового спрямування;
3. Одиниця продукції (робіт послуг) тобто кінцевий продукт, виготовлений на підприємстві.
4. Усі відповіді вірні.

98. Мета управління витратами полягає у:

1. Класифікації затрат за різними ознаками;
2. Визначення величини витрат та їх цільового спрямування.
3. Ефективне планування, нормування, аналіз, облік, калькулювання, контроль та підтримка прийняття управлінських рішень.
4. Усі відповіді вірні.

99. Визначити як класифікуються витрати в управлінському обліку відповідно до цілей:

1. Визначення собівартості продукції, здійснення процесу контролю та регулювання; прийняття управлінських рішень.
2. Прийняття управлінських рішень.
3. Визначення собівартості продукції, калькулювання, контроль та аналіз.
4. Усі відповіді вірні.

100. За ціллю визначення собівартості продукції витрати класифікуються на:

1. Витрати на продукцію і витрати періоду, витрати за економічними елементами.
2. Прямі та непрямі, основні та накладні витрати.
3. Витрати за статтями калькуляції.
4. Усі відповіді вірні.

101. Контрольовані витрати це:

1. Витрати, які менеджер певного підрозділу підприємства може безпосередньо контролювати або мати на них значний вплив.
2. Витрати необов'язкові, вони виникають у результаті певних недоліків організації виробництва.
3. Витрати передбачені технологією та організацією виробництва.
4. Усі відповіді вірні.

102. По відношенню до технологічного процесу витрати поділяють:

1. Основні та накладні.
2. Прямі та непрямі.
3. Маржинальні та середні витрати.
4. Усі відповіді вірні.

103. Основні витрати – це витрати які :

1. Становлять основу собівартості продукції, яку виробляють на підприємстві.
2. Пов'язані із обслуговуванням і управлінням виробничого процесу.
3. Витрати передбачені технологією та організацією виробництва.
4. Усі відповіді вірні.

104. Накладні витрати - це витрати:

1. Пов'язані із обслуговуванням і управлінням виробничого процесу.
2. Витрати на утримання та експлуатацію обладнання, загальновиробничі витрати.
3. Витрати передбачені технологією та організацією виробництва.
4. Усі відповіді вірні.

105. Змішаними визначають витрати, які:

1. У своєму складі містять елементи змінних і постійних витрат.
2. Визначаються за місцем виникнення.
3. Змінюються прямо пропорційно зміні обсягу діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

106. Контрольованими є витрати:

1. Які, менеджер підрозділу підприємства може безпосередньо контролювати або мати на них значний вплив.

2. Які, змінюються прямо пропорційно зміні обсягу діяльності.
3. Які залишаються незмінними для різних обсягів виробництва протягом певного часу.
4. Усі відповіді вірні.

107. Неконтрольовані витрати:

1. Не зазнають впливу керівника, а тому не можуть ними контролюватись.
2. Поділ, яких залежить від сфери впливу того чи іншого менеджера.
3. Витрати, що не мають лінійної залежності від фактора витрат.
4. Усі відповіді вірні.

108. Залежно від характеру та призначення виконуваних процесів виробництво поділяють на:

1. Основне та допоміжне.
2. Ефективне та неефективне.
3. Повне та неповне.
4. Усі відповіді вірні.

109. Фактор витрат це:

1. Діяльність, яка впливає на витрати;
2. Зміни у величині та складі витрат під впливом певних подій та операцій;
3. Адміністративне відокремленими структурними підрозділами виробництва.
4. Усі відповіді вірні.

110. За ціллю прийняття управлінських рішень витрати класифікуються на:

1. Змінні та постійні, релевантні та не релевантні, маржинальні та середні витрати, дійсні та можливі, поточні та одноразові.
2. Дійсні та можливі, поточні та одноразові, основні та накладні.
3. Планові та непланові, інкрементні та змішані, можливі та дійсні.
4. Усі відповіді вірні.

111. Визначити як поділяються витрати в залежності їх поведінки при зміні обсягу виробництва:

1. Змінні та постійні.

2. Основні та допоміжні.
3. Можливі та дійсні.
4. Усі відповіді вірні.

112. Змінними є витрати, що:

1. Змінюються прямо пропорційно зміні обсягу діяльності.
2. Не має лінійної залежності від фактора витрат.
3. Мають у своєму складі елементи змінних і постійних витрат.
4. Усі відповіді вірні.

113. Напівзмінні витрати це витрати, що:

1. Змінюються не прямо пропорційно змінам обсягу діяльності.
2. Витрати на придбання матеріалів за умови отримання знижки при закупівлі великої партії;
3. Мають у своєму складі елементи змінних і постійних частин.
4. Усі відповіді вірні.

114. Постійні витрати це:

1. Витрати які є незмінними для різних обсягів виробництва протягом певного часу.
2. Витрати при досягненні певного рівня діяльності змінюються різко, стрибками.
3. Витрати, які є постійними для певного обсягу виробництва, але в якийсь критичний момент вони починають зростати на певну постійну величину.
4. Усі відповіді вірні.

115. Обов'язкові витрати це витрати що:

1. Визначаються потужністю підприємства.
2. Залишаються незмінними відносно зміни обсягу діяльності в межах коротких періодів.
3. Витрати, розмір яких визначається керівництвом підприємства і не має прямого зв'язку зі змінами поточної діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

116. Дискреційні витрати це витрати які:

1. Визначаються керівництвом підприємства і не мають прямого зв'язку зі змінами поточної діяльності.

2. Витрати, які можуть бути змінені внаслідок прийняття управлінського рішення.
3. Визначаються потужністю підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

117. Релевантні витрати:

1. Витрати, що можуть бути змінені внаслідок прийняття управлінського рішення.
2. Витрати, у критичний момент їх величина яких може бути зменшена без зміни обсягу діяльності.
3. Витрати, які вимагатимуть реальних грошових виплат в майбутньому.
4. Усі відповіді вірні.

118. Нерелевантні витрати це:

1. Витрати, які не залежать від прийняття рішення.
2. Майбутні диференціальні витрати і доходи.
3. Витрати, які вимагатимуть реальних грошових виплат в майбутньому.
4. Усі відповіді вірні.

119. Маржинальні витрати це:

1. Витрати на виробництво та реалізацію додаткової одиниці продукції.
2. Витрати, які з'являються в результаті виготовлення і реалізації додаткової партії продукції.
3. Витрати, які становлять різницю між альтернативними рішеннями.
4. Усі відповіді вірні.

120. Оцінка витрат – це процес:

1. Встановлення кількісного взаємозв'язку між витратами та різними факторами на основі дослідження діяльності підприємства.
2. Аналіз діяльності із метою визначення технологічного взаємозв'язку між витратами ресурсів та результатом діяльності.
3. Системний аналіз функцій діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

121. Функція витрат це:

1. Математичний опис взаємозв'язку витрат та їх фактора.
2. Полегшує прогнозування витрат.

3. Встановлення кількісного взаємозв'язку між витратами та різними факторами на основі дослідження діяльності підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

122. Суть методу технологічного аналізу:

1. Системний аналіз функцій діяльності із метою визначення технологічного взаємозв'язку між витратами ресурсів та результатом діяльності.
2. Графічний підхід до визначення функції витрат.
3. Розподіл витрат на змінні та постійні на підставі даних бухгалтерського обліку.
4. Усі відповіді вірні.

123. Суть методу аналізу рахунків:

1. Розподіл витрат на змінні та постійні на підставі даних бухгалтерського обліку.
2. Системний аналіз функцій діяльності із метою визначення технологічного взаємозв'язку між витратами ресурсів та результатом діяльності.
3. Графічний підхід до визначення функції витрат.
4. Усі відповіді вірні.

124. Суть методу вищої та нижчої точки:

1. Різниця між загальними змінними витратами при найвищому та найнижчому рівнях діяльності.
2. Розподіл витрат на змінні та постійні на підставі даних бухгалтерського обліку;
3. Графічний підхід до визначення функції витрат.
4. Усі відповіді вірні.

125. Суть методу візуального пристосування:

1. Графічний підхід до визначення функції витрат, при якому аналітик візуально проводить пряму лінію, беручи до уваги всі точки витрат.
2. Різниця між загальними змінними витратами при найвищому та найнижчому рівнях діяльності.
3. Знаходження оцінок параметрів генеральної сукупності.
4. Усі відповіді вірні.

126. Регресійний аналіз це:

1. Статистична модель, яка використовується для визначення зміни середнього значення залежної змінної величини під впливом зміни значення однієї або кількох незалежних змінних величин.
2. Статистичний метод знаходження оцінок параметрів генеральної сукупності.
3. Графічний підхід до визначення функції витрат.
4. Усі відповіді вірні.

127. Метод найменших квадратів це:

1. Статистичний метод знаходження оцінок параметрів генеральної сукупності.
2. Поділ сукупності витрат на дві групи за зростанням фактора витрат.
3. Графічний підхід до визначення функції витрат.
4. Усі відповіді вірні.

128. Суть методу спрощеного аналізу:

1. Поділ сукупності витрат на дві групи за зростанням фактора витрат.
2. Статистична модель, яка використовується для визначення зміни середнього значення залежної змінної величини під впливом зміни значення однієї або кількох незалежних змінних величин.
3. Різниця між загальними змінними витратами при найвищому та найнижчому рівнях діяльності
4. Усі відповіді вірні.

129. Калькулювання собівартості продукції – це:

1. Інформаційна база для вибору виробничої стратегії та ціноутворення;
2. Кінцевий продукт, виготовлений на підприємстві;
3. Формування інформації про витрати;
4. Усі відповіді вірні.

130. Завдання групування витрат:

1. Планування, контроль та обчислення собівартості одиниці продукції для формування ціни; оцінка матеріальних цінностей та складання форм фінансової звітності.
2. Інформаційна база для вибору виробничої стратегії та ціноутворення.
3. Калькулювання собівартості окремих видів виробів.

4. Усі відповіді вірні.

131. Собівартість продукції це:

1. Якісний показник і об'єкт управлінського обліку, характеризує ефективність діяльності підприємства.
2. Групування витрат, віднесення їх на об'єкти обліку.
3. Кінцевий продукт виготовлений на підприємстві.
4. Усі відповіді вірні.

132. Калькуляція – це:

1. Процес визначення собівартості певного об'єкта витрат;
2. Розрахунок у грошовому виразі витрат на виготовлення певного об'єкта калькулювання;
3. Вимір витрат на виробництво продукції за звітний період;
4. Усі відповіді вірні.

133. Планова калькуляція – це:

1. Калькуляція, у якій визначають витрати на виробництво продукції;
2. Калькуляція, у якій обчислюють середній рівень собівартості певного виду продукції на підприємстві;
3. Калькуляція, яку складають за нормами витрат і враховують технічні, технологічні та організаційні особливості діяльності підприємства, пов'язані з конкретними умовами виробництва;
4. Усі відповіді вірні.

134. Звітна калькуляція – це:

1. Калькуляція, яку складають за нормами витрат і враховують технічні, технологічні та організаційні особливості діяльності підприємства, пов'язані з конкретними умовами виробництва у звітному періоді;
2. Калькуляція, яку складають за даними бухгалтерського обліку про фактичні витрати на виробництво продукції;
3. Калькуляція, у якій визначають витрати на виробництво продукції;
4. Усі відповіді вірні.

135. Кошторисна калькуляція – це:

1. Калькуляція, у якій визначають витрати на виробництво продукції, тобто виробничу собівартість продукції підприємства;

2. Калькуляція, у якій визначають витрати на виконання певних технологічних процесів;
3. Калькуляція, яку складають для визначення витрат на виконання будівельно-монтажних робіт;
4. Усі відповіді вірні.

136. Виробнича калькуляція – це:

1. Калькуляція, у якій визначають витрати на виробництво продукції на конкретному підприємстві, тобто виробничу собівартість продукції підприємства;
2. Калькуляція, яку складають за даними бухгалтерського обліку про фактичні витрати на виробництво продукції;
3. Калькуляція, яку складають за нормами виробничих витрат для визначення граничного рівня витрат на виробництво певної одиниці продукції у плановому періоді;
4. Усі відповіді вірні.

137. Систему калькулювання повних витрат називають:

1. Стандарт-кост;
2. Директ-кост;
3. Абзорпшен-кост;
4. Усі відповіді вірні.

138. За системи калькулювання повних витрат до собівартості продукції відносять:

1. Усі змінні та постійні виробничі витрати;
2. Усі змінні виробничі витрати;
3. Виробничі та операційні витрати;
4. Усі відповіді вірні.

139. Ставку розподілу виробничих накладних витрат визначають як відношення:

1. Бази розподілу до виробничих накладних витрат;
2. Бази розподілу до собівартості виробленої продукції;
3. Суми виробничих накладних витрат до бази розподілу;
4. Усі відповіді вірні.

140. Основні завдання калькулювання:

1. Обчислення фактичної собівартості одиниці продукції, контроль за виконанням завдань, визначення рентабельності продукції, оцінка ефективності роботи, формування інформаційної бази.
2. Оцінка ефективності роботи, формування інформаційної бази для планування аналізу витрат та прийняття рішень.
3. Обчислення питомої собівартості продукції.
4. Усі відповіді вірні.

141. Система виробничого обліку - це система обліку, яка:

1. Забезпечує калькулювання витрат та контроль собівартості об'єктів витрат.
2. Визначення затрат і калькулювання собівартості продукції допоміжних виробництв та віднесення їх на основне виробництво.
3. Оцінка незавершеного виробництва.
4. Усі відповіді вірні.

142. Об'єктом калькулювання є:

1. Одиниця продукції (робіт послуг), кінцевий продукт виготовлений на підприємстві.
2. Вид діяльності підприємства, прийнятої структури управління.
3. Характер виробництва, номенклатура продукції, що виробляється, регулярність її випуску.
4. Усі відповіді вірні.

143. Методи обліку витрат на виробництво продукції це:

1. Сукупність способів та прийомів у процесі яких здійснюється групування та розподіл виробничих витрат за об'єктами калькулювання для обчислення собівартості окремих видів та одиниць продукції.
2. Сукупність способів та прийомів для визначення виду діяльності підприємства, прийнятої структури управління.
3. Сукупність способів та прийомів, які пов'язані з виробництвом і реалізацією продукції.
4. Усі відповіді вірні.

144. Які види собівартості розрізняють залежно від кількості продукції:

1. Собівартість одиниці продукції, собівартість всього обсягу продукції; собівартість видів діяльності.
2. Повну і неповну виробничу собівартість.
3. Фактична і нормативна собівартість.

4. Усі відповіді вірні.

145. Визначити стадії системи виробничого обліку.

1. Накопичення витрат, розподіл витрат.
2. Проектування документопотоків, визначення характеру виробництва продукції, підхід до постійних витрат.
3. Система калькулювання повних витрат, система калькулювання змінних витрат, контроль витрат.
4. Усі відповіді вірні.

146. Визначити систему калькулювання за замовленнями.

1. Калькулювання на основі обліку витрат по кожному індивідуальному виробу або окремій партії виробів.
2. Калькулювання собівартості продукції на основі групування витрат в межах окремих стадій або процесів виробництва.
3. Калькулювання та розподіл виробничих витрат.
4. Усі відповіді вірні.

147. Визначити систему калькулювання за процесами.

1. Система обліку та контролю матеріальних витрат.
2. Система калькулювання собівартості продукції на основі групування витрат в межах окремих стадій або процесів виробництва.
3. Система калькулювання на основі даних інвентаризації.
4. Усі відповіді вірні.

148. Повна собівартість включає:

1. Всі види витрат підприємства, пов'язані з виробництвом і реалізацією продукції.
2. Собівартість одиниці продукції, собівартість всього обсягу продукції;
3. Змінні витрати на виробництво і визначається за окремими видами продукції.
4. Усі відповіді вірні.

149. Основні елементи повної собівартості включають:

1. Прямі матеріальні витрати, прямі трудові витрати з відрахуванням, загальновиробничі витрати, адміністративні витрати, витрати на збут;
2. Виробничу собівартість, адміністративні витрати, витрати на збут.
3. Планову вартість придбання.

4. Усі відповіді вірні.

150. Суть розрахунку повної собівартості полягає в:

1. Розрахунку фінансового результату, прийнятті рішень відносно ціни продукції.
2. Прийнятті рішень відносно ціни продукції.
3. Визначення собівартості за окремими видами продукції.
4. Усі відповіді вірні.

151. Визначіть класифікацію матеріалів за ХУЗ-аналізом.

1. Споживання має постійний характер, споживання має сезонний характер, споживання має нерегулярний характер.
2. Вартість матеріалів фактично використана.
3. Виробничі і невиробничі.
4. Усі відповіді вірні.

152. Визначіть методи контролю витрачання матеріальних цінностей.

1. Метод сигнального документування, метод партійного розкредитування, інвентарний метод.
2. Метод безпосереднього віднесення до конкретного об'єкта обліку.
3. Метод, який застосовується коли у разі позапланових змін норм.
4. Усі відповіді вірні.

153. Суть інвентарного методу обліку і контролю витрат.

1. Списання матеріалів на витрати виробництва оформляється первинними документами.
2. Грунтується на даних інвентаризації матеріалів на робочих місцях, незавершеному виробництві.;
3. Коли у виробництво поступає наперед визначена партія матеріалів.
4. Усі відповіді вірні.

154. Фактичну собівартість матеріалів розраховують:

1. Як суму (різницю) вартості матеріалів за обліковими цінами і відхилень облікових цін від фактичних.
2. Як суму залишку матеріалів на початок місяця, вартості матеріалів, що надійшли протягом місяця, внутрішнє переміщення матеріалів, залишок матеріалів на кінець місяця.

3. Як ділення сумарної вартості залишку запасів на початок звітної періоду та вартості матеріальних цінностей, які надійшли протягом звітної місяця.
4. Усі відповіді вірні.

155. Визначити суть методу обліку і контролю сигнального документування

1. Застосовується в разі позапланових змін норм або перевищення ліміту споживання виробничих ресурсів.
2. Визначається порівнянням фактичного витрачання з нормативним в розрізі кожного робочого місця.
3. Ґрунтується на даних інвентаризації матеріалів на робочих місцях, незавершеному виробництві.
4. Усі відповіді вірні.

156. Суть методу партійного розкрою – це метод обліку і контролю матеріальних витрат

1. Коли у виробництво поступає наперед визначена партія матеріалів із якої шляхом розкрою, нарізування або штампування виготовляється одна або кілька деталей.
2. Визначається списанням використаних на виробництво матеріалів.
3. Визначається управлінням операціями, що відбуваються на підприємстві.
4. Усі відповіді вірні.

157. Визначити бази розподілу загальновиробничих накладних витрат

1. Людино-години; основна заробітна плата виробничих робітників; машино-години; прямі затрати; прямі матеріальні затрати; кошторисні ставки; ринкові ціни; обсяг виробництва.
2. Кошторисні(нормативні) ставки; ринкові ціни; обсяг виробництва продукції;
3. Основна заробітна плата виробничих робітників, машино-години, прямі затрати, прямі матеріальні затрати, об'єкт витрат.
4. Усі відповіді вірні.

158. Основні напрями формування накладних витрат:

1. Виробнича діяльність; діяльність служб; діяльність пов'язана з експлуатацією будівель та управлінням.
2. Витрати, пов'язані з експлуатацією будівель та управлінням виробництвом.
3. Витрати, які пов'язані з перерозподілом.

4. Усі відповіді вірні.

159. На основі чого розробляються кошториси

1. Кількості годин роботи обладнання відповідних видів та величини витрат на його утримання та експлуатацію;
2. В залежності від обсягу діяльності.
3. В розрізі структурних підрозділів – за кожною статтею.
4. Усі відповіді вірні.

160. Незавершене виробництво – це:

1. Продукція (послуги), яка не пройшла всіх стадій(фаз) виробництв, передбачених технологічним процесом.
2. Вироби, які не укомплектовані та не пройшли випробувань і технічного приймання.
3. Забезпечення необхідною інформацією про зменшення вартості придбаних товарів, сировини у незавершеному виробництві.
4. Усі відповіді вірні.

161. Визначити підходи до кількісної оцінки незавершеного виробництва

1. Інвентаризація, облік руху.
2. Кількісне вираження незавершеного виробництва в деталях, вузлах і виробках.
3. Оцінка незавершеного виробництва
4. Усі відповіді вірні.

162. Переваги методу обліку за повною собівартістю:

1. Використання наявних виробничих потужностей, реальне визначення ціни продажу.
2. Врахування загальновиробничих затрат.
3. Збільшення прибутку та формування асортименту продукції.
4. Усі відповіді вірні.

163. Директ-костинг (калькулювання змінних витрат) – це система

1. Обчислення собівартості тільки на основі прямих виробничих витрат.
2. Обчислення змінних витрат на виробництво і визначається за окремими видами продукції;
3. Обчислення собівартості усіх виробничих витрат на її виготовлення.

4. Усі відповіді вірні.

164. Визначити основні ознаки директ-костингу

1. Облік і планування собівартості за змінними затратами, визначення взаємозв'язку між обсягом, затратами і прибутком, оцінювання залишків за змінними витратами.
2. Оцінювання залишків готової продукції й незавершеного виробництва проводиться за змінними витратами.
3. Збільшення прибутку та формування асортименту продукції.
4. Усі відповіді вірні.

165. Маржинальний дохід – це:

1. Різниця між доходом від реалізації продукції та змінними витратами.
2. Різниця постійних витрат та суми покриття.
3. Різниця між ціною реалізації та змінними затратами.
4. Усі відповіді вірні.

166. Визначити, які рішення приймають в системі обліку сум покриття:

1. Оптимізація асортименту продукції при наявності вузьких місць, прийняття додаткового замовлення за цінами, нижчими за звичайні, або закупівлі їх зі сторони, оптимального розміру закупівлі партії.
2. Визначення оптимального розміру закупівлі партії товарно матеріальних цінностей, серії деталей.
3. Оцінка економічної доцільності виготовлення.
4. Усі відповіді вірні.

167. Переваги методу „директ-костингу”:

1. Визначення собівартості продукції, оцінка економічної доцільності виготовлення чи закупівлі їх зі сторони, прогноз щодо обсягів виробництва, оптимізація цін, скорочення постійних затрат, оптимального співвідношення обсягу та прибутку.
2. Прогноз щодо обсягів виробництва, прогноз, щодо обсягів реалізації.
3. Зменшення точності калькулювання.
4. Усі відповіді вірні.

168. Постійні витрати за ступенем специфічності класифікують

1. Загальні постійні витрати, специфічні постійні витрати.
2. Умовно- постійні витрати.
3. Постійні виробничі витрати.
4. Усі відповіді вірні.

169. На основі чого формується в системі „директ-костинг” показник напівмаржі

1. Класифікації постійних затрат за ступенем специфічності.
2. Використанні основних показників калькулювання собівартості продукції.
3. Відношення маржинального доходу до ціни реалізації.
4. Усі відповіді вірні.

170. До постійних специфічних належать витрати:

1. Пов’язані з виробництвом і реалізацією конкретного продукту.
2. Витрати, що безпосередньо відносяться на той чи інший вид виробу.
3. Пов’язані з функціонуванням підприємства в цілому.
4. Усі відповіді вірні.

171. До загальних постійних належать витрати:

1. Витрати на управління та організацію підприємства.
2. Пов’язані з функціонуванням підприємства в цілому.
3. Постійні виробничі витрати.
4. Усі відповіді вірні.

172. Напівмаржа визначається як:

1. Різниця між сумою покриття та прямими специфічними постійними витратами.
2. Відношення величини змінних затрат до ціни реалізації;
3. Різниці планового або фактичного й беззбиткового обсягу реалізації на виручку.
4. Усі відповіді вірні.

173. Визначити чи правильно розраховано маржинальний дохід, якщо дохід від реалізації шкільних парт – 100 тис. грн., змінні витрати на виробництво парт – 30 тис. грн., постійні витрати – 60 тис. грн.

1. 90 тис.
2. 70 тис.
3. 40 тис.
4. Усі відповіді вірні.

174. Визначити чи правильно розраховано суму покриття, якщо дохід від реалізації офісних крісел – 200 грн., змінні витрати на виробництво складають – 50 грн., постійні витрати – 95 грн.

1. 145 грн.
2. 55 грн.
3. 250 грн.
4. Усі відповіді вірні.

175. Визначити чи правильно розраховано суму покриття, якщо виручка від реалізації чобіт на лотку – 200 грн., змінні витрати становили – 50 грн., постійні витрати – 150 грн.

1. 250 грн.
2. 150 грн.
3. 50 грн.
4. Усі відповіді вірні.

176. Визначити чи правильно розраховано результат, використовуючи систему “директ – костинг“, якщо дохід від реалізації крісел складає 3 000 грн., змінні витрати на виробництво крісел – 1000 грн., постійні витрати – 1500 грн.

1. 200 грн.
2. 100 грн.
3. 500 грн.
4. Усі відповіді вірні.

177. Визначити чи правильно розраховано напівмаржу, використовуючи систему “директ – костинг“, якщо виручка від реалізації пальто складає 2600 грн., змінні витрати на виробництво крісел – 500 грн., постійні витрати – 2 000 грн.

1. 160 грн.
2. 500 грн.
3. 100 грн.
4. Усі відповіді вірні.

178. Запас фінансової міцності (операційний левериндж):

1. Різниця між плановим або фактичним та беззбитковим обсягом реалізації.
2. Частка від ділення різниці планового або фактичного й беззбиткового обсягу реалізації на виручку.
3. Перевищення маржинального доходу центру відповідальності, виробу над специфічними затратами.
4. Усі відповіді вірні.

179. Основні принципи простого директ-костингу:

1. Групування затрат на змінні та постійні, визначення собівартості продукції на основі змінних затрат, постійне зіставлення змінної собівартості з ціною реалізації; визначення рентабельності конкретного виду продукції.
2. Відшкодування постійних затрат за рахунок маржинального доходу для визначення рентабельності продукції.
3. Групування та розподіл виробничих витрат.
4. Усі відповіді вірні.

180. Визначіть суть методу розвиненого директ-костингу:

1. Включення у собівартість продукції лише прямих змінних витрат.
2. Включення у собівартість продукції крім прямих змінних витрат, прямих постійних витрат на виробництво та реалізацію продукції.
3. Включення у собівартість продукції лише прямих постійних витрат.
4. Усі відповіді вірні.

181. Відмінність розвинутого директ-костингу від простого:

1. Визначення результатів діяльності за сегментами.
2. Рішення приймаються щодо ціни реалізації, величини затрат та прибутку за кожним видом продукції.
3. Врахування специфічного характеру постійних витрат.
4. Усі відповіді вірні.

182. Сфера застосування позамовного методу обліку витрат і калькулювання:

1. Наявність залишків незавершеного виробництва.
2. Відсутність залишків незавершеного виробництва.
3. Випуск продукції з тривалим циклом виробництва.
4. Усі відповіді вірні.

183. Об'єкт обліку витрат при застосуванні попередільного методу обліку витрат і калькулювання:

1. Окреме замовлення.
2. Окремий вид продукції.
3. Окремий переділ (стадія) виробництва.
4. Усі відповіді вірні.

184. Зведений облік – це:

1. Система узагальнення витрат виробництва за статтями витрат у розрізі цехів, переділів, видів продукції (робіт, послуг) і в цілому по підприємству з метою підготовки інформації для обчислення собівартості окремих видів продукції і всієї викупленої продукції підприємства, а також з метою розподілу понесених підприємством витрат між готовою продукцією і незавершеним виробництвом.

185. Калькуляційна одиниця – це:

1. Частина технологічного процесу (сукупність технологічних операцій), яка завершується отриманням готового напівфабрикату, що може бути відправлений на наступний переділ або реалізований на сторону.
2. Вимірник об'єкта калькуляції, який застосовується під час визначення його собівартості.
3. Система обліку, що забезпечує калькулювання і контроль собівартості об'єктів витрат.
4. Усі відповіді вірні.

186. Переділ – це:

1. Система узагальнення витрат виробництва за статтями витрат у розрізі цехів, переділів, видів продукції (робіт, послуг) і в цілому по підприємству з метою підготовки інформації для обчислення собівартості окремих видів продукції і всієї викупленої продукції підприємства, а також з метою розподілу понесених підприємством витрат між готовою продукцією і незавершеним виробництвом.
2. Частина технологічного процесу (сукупність технологічних операцій), яка завершується отриманням готового напівфабрикату, що може бути відправлений на наступний переділ або реалізований на сторону.
3. Вимірник об'єкта калькуляції, який застосовується під час визначення його собівартості.
4. Усі відповіді вірні.

187. Система обліку та калькулювання за нормативними витратами використовується

1. Для складання кошторисів, спрощення оцінки матеріально-виробничих запасів, прогнозування витрат майбутніх періодів, прийняття рішень, а також для контролю за ефективним використанням ресурсів та оцінки діяльності підприємства в цілому.
2. Для удосконалення методики прийняття управлінських рішень;
3. Для калькулювання змінних витрат.
4. Усі відповіді вірні.

188. Визначити суть організації нормативного методу

1. На підприємстві на кожний виріб складається попередня нормативна калькуляція, обчислена по діючих на початок місяця нормам витрати матеріалів і трудових витрат.
2. Процес розподілу витрат на змінні та постійні, ризик відшкодування загальних постійних затрат, неможливість обчислення повної собівартості готової продукції/незавершеного виробництва;
3. Виготовлення одиниці продукції за умови використання прогресивної технології.
4. Усі відповіді вірні.

189. Норма – це:

1. Кількісний вираз ресурсу на виготовлення одиниці продукції за умови використання прогресивної технології та організації виробництва.
2. Кількісний вираз ціни реалізації, величини затрат та прибутку за кожним видом продукції.
3. Кількісний вираз величини затрат та прибутку.
4. Усі відповіді вірні.

190. Базові норми – це:

1. Норми, які не змінюються протягом тривалого періоду.
2. Норми, які розробляються відповідно до певних умов.
3. Норми, які розробляють відповідно до ідеальних умов.
4. Усі відповіді вірні.

191. Ідеальні норми – це:

1. Норми, які розробляються з врахуванням спеціальних умов функціонування підприємства.
2. Норми, які розробляють відповідно до ідеальних умов(не включають непродуктивні втрати).
3. Норми, які не змінюються протягом тривалого періоду.
4. Усі відповіді вірні.

192. Досяжні норми – це:

1. Норми, які розробляються з врахуванням нормальних умов функціонування підприємства та включають витрати залежно від специфіки технології та організації виробництва.
2. Норми, які розробляються з врахуванням спеціальних умов функціонування підприємства в залежності від специфіки організації виробництва.
3. Норми, які не змінюються протягом тривалого періоду.
4. Усі відповіді вірні.

193. Нормальна виробнича потужність – це:

1. Очікуваний середній обсяг діяльності, що може бути досягнутий за умови звичайної діяльності протягом кількох років або операційних циклів.
2. Обсяг діяльності з врахуванням спеціальних умов функціонування підприємства в залежності від специфіки організації виробництва;
3. Обсяг, який не змінюється протягом тривалого періоду.
4. Усі відповіді вірні.

194. На основі чого розраховується нормативна калькуляція:

1. Технічно обґрунтованих норм витрат матеріальних і трудових ресурсів.
2. Визначення критичної точки для кожного виду продукції та всього асортименту продукції.
3. З врахуванням спеціальних умов функціонування підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

195. Нормативну собівартості товарної продукції розраховують:

1. Як добуток кількості відвантаженої продукції на діючі в звітному періоді норми витрат по кожній статті калькуляції.
2. Як відношення фактичної собівартості продукції до нормативної.

3. Визначають за допомогою індексів відхилень, розрахованих як відношення фактичної собівартості продукції до нормативної.
4. Усі відповіді вірні.

196. Фактичну собівартості одиниці продукції розраховують:

1. Як відношення фактичної собівартості продукції до нормативної за допомогою індексів відхилень.
2. Як добуток кількості відвантаженої продукції на діючі в звітному періоді норми витрат.
3. Розраховують за кожною виробничою операцією для виготовлення конкретного продукту.
4. Усі відповіді вірні.

197. Нормативні витрати – це:

1. Витрати, необхідні для виробництва певної продукції або послуг за нормальних умов діяльності.
2. Витрати для визначення фактичної собівартості продукції, оцінки браку у виробництві, розмірів незавершеного виробництва.
3. Витрати для виготовлення конкретного продукту.
4. Усі відповіді вірні.

198. Нормативний метод обліку витрат передбачає класифікацію обліку відхилень за ознаками:

1. За видами витрат та причинами відхилень.
2. Відхилення за рахунок зміни цін, відхилення за рахунок зміни норм, відхилення за рахунок зміни обсягу виробництва.
3. Відхилення за рахунок зміни норм, відхилення за рахунок зміни обсягу виробництва.
4. Усі відповіді вірні.

199. Базові стандарти – це:

1. Стандарти витрат, які встановлюються на строк від двох до п'яти років, щоб вивчити динаміку цін та продуктивності праці.
2. Стандарти, які відображають рівень, що його можна досягти за наявних умов діяльності.
3. Стандарти, що відображають витрати, необхідні для виготовлення продукції у звітному періоді.
4. Усі відповіді вірні.

200. Теоретичні стандарти – це:

1. Стандарти витрат, які можуть бути досягнуті лише за ідеальних умов діяльності.
2. Стандарти, які відображають рівень, що його можна досягти за наявних умов діяльності.
3. Стандарти, що відображають витрати, необхідні для виготовлення продукції у звітному періоді.
4. Усі відповіді вірні.

201. Поточні стандарти – це:

1. Стандарти (нормативи витрат), що відображають витрати, необхідні для виготовлення продукції у звітному періоді за наявних умов діяльності.
2. Стандарти, які відображають рівень витрат, що його можна досягти за наявних умов діяльності.
3. Стандарти витрат, які можуть бути досягнуті лише за ідеальних умов діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

202. Реальні стандарти – це:

1. Відображають нормативні витрати, яких можна очікувати при даних ймовірних умовах функціонування виробництва.
2. Відображають нормативні витрати, які можна витримувати, докладаючи розумних зусиль в нормальних виробничих умовах.
3. Стандарти витрат, які можуть бути досягнуті лише за ідеальних умов діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

202. Відхилення від норм витрат матеріалів за рахунок цін – це:

1. Різниця між фактичною і стандартною ціною, помноженою на фактичну кількість витрачених на виробництво матеріалів.
2. Сума (різниця) нормативної собівартості та відповідної питомої ваги відхилень від норм за кожною статтею.
3. Відхилення фактичної собівартості від нормативної.
4. Усі відповіді вірні.

203. Управління за відхиленнями ґрунтується на:

1. Визначенні й аналізі абсолютно всіх відхилень.
2. Нехтуванні відхиленнями.
3. Визначенні й аналізі тільки значних відхилень від норм.

4. Усі відповіді вірні.

204. Відхилення від норм за ціною основних матеріалів визначають як добуток від множення:

1. $(\text{Фактична ціна} - \text{нормативна ціна}) \times \text{фактичну кількість витраченого матеріалу}$.
2. $(\text{Фактична кількість} - \text{нормативна кількість матеріалу}) \times \text{нормативну ціну}$.
3. $(\text{фактична ціна} - \text{нормативна ціна}) \times \text{кількість матеріалу за нормою}$.
4. Усі відповіді вірні.

205. Відхилення від норм за використанням основних матеріалів визначають як добуток від множення:

1. $(\text{Фактична ціна} - \text{нормативна ціна}) \times \text{фактичну кількість витраченого матеріалу}$;
2. $(\text{Фактична кількість} - \text{нормативна кількість матеріалу}) \times \text{нормативну ціну}$.
3. $(\text{Фактична ціна} - \text{нормативна ціна}) \times \text{кількість матеріалу за нормою}$.
4. Усі відповіді вірні.

206. Відхилення від норм за ставкою оплати прямих трудозатрат визначають як добуток від множення:

1. $(\text{Фактична ставка} - \text{нормативна ставка}) \times \text{фактичний час роботи}$.
2. $(\text{Фактична ставка} - \text{нормативна ставка}) \times \text{нормативний час роботи}$.
3. $(\text{Фактичний час роботи} - \text{нормативний час роботи}) \times \text{нормативну ставку оплати праці}$.
4. Усі відповіді вірні.

207. Відхилення від норм затрат за продуктивністю праці визначають як добуток від множення:

1. $(\text{Фактична ставка} - \text{нормативна ставка}) \times \text{фактичний час роботи}$.
2. $(\text{Фактична ставка} - \text{нормативна ставка}) \times \text{нормативний час роботи}$.
3. $(\text{Фактичний час роботи} - \text{нормативний час роботи}) \times \text{нормативну ставку оплати праці}$.
4. Усі відповіді вірні.

208. Стандарт-кост – це:

1. Відхилення від норм, яке справляє позитивний ефект на операційний прибуток підприємства.
2. Вимога застосування одних і тих самих норм для обчислення нормативної величини всіх елементів руху витрат протягом місяця.
3. Система обліку і калькулювання, що ґрунтується на жорсткому нормуванні всіх витрат і дає змогу визначити «стандартну» (нормативну) собівартість.
4. Усі відповіді вірні.

209. Напрями підвищення доходності підприємства за системою

стандарт-кост:

1. Виявлення несприятливих відхилень, мінімізація облікової роботи, надання даних про собівартість.
2. Надання менеджерам точних даних про собівартість виробництва,
3. На підставі яких відділ збуту плануватиме обсяги продажу та встановлюватиме оптимальні ціни. Контроль за витратами.
4. Усі відповіді вірні.

210. Недоліки методу стандарт-кост:

1. Складання стандартів згідно з технологічною картою виробництва.
2. Незручність в обчисленні стандартів на кожне замовлення,
3. Неможливість встановлення стандартів на усі витрати.
4. Усі відповіді вірні.

211. Операційний аналіз – це частина управлінського обліку з елементами:

1. Операційний важель, точка беззбитковості, запас фінансової міцності.
2. Поріг рентабельності, запас фінансової міцності підприємства.
3. Структура витрат, напівмаржа.
4. Усі відповіді вірні.

212. Аналіз „витрати – обсяг – прибуток” (CVP-аналіз) – це метод:

1. Впливу зміни величини витрат, обсягу та ціни реалізації на прибуток підприємства.
2. Системного дослідження взаємозв'язку витрат, виручки(доходу) та прибутку підприємства.
3. Визначення неповної собівартості продукції.
4. Усі відповіді вірні.

213. Принципи аналізу беззбитковості

1. Поділ витрат на постійні та змінні, обсяг діяльності, лінійний зв'язок між витратами, ціною та обсягом, ґрунтується на методі калькулювання змінних витрат.
2. Розрахунку точки безбитковості, що визначає критичний обсяг реалізації (виробництва).
3. Розподіл витрат за конкретними об'єктами.
4. Усі відповіді вірні.

214. Точка безбитковості – це обсяг реалізації, при якому:

1. Доходи підприємства дорівнюють його витратам, а прибуток відповідно рівний нулю;
2. Здійснюється прогнозування величини доходу, призначеного для відшкодування поточних витрат;
3. Оперативне виявлення відхилень.
4. Усі відповіді вірні.

215. Для зменшення порога безбитковості необхідно здійснити:

1. Прогнозування величини доходу.
2. Скорочувати витрати або збільшувати обсяги та підвищувати ціну реалізації продукції.
3. Оптимізацію виробничої програми підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

216. Якими методами розраховується критична точка?

1. Математичний метод.
2. Графічний метод.
3. Метод маржинального доходу.
4. Усі відповіді вірні.

217. Якими графічними методами може бути здійснений аналіз взаємозв'язку „витрат – обсяг – прибуток” ?:

1. Графік безбитковості.
2. Графік маржинального доходу.
3. Графік взаємозв'язку “обсяг реалізації-прибуток”.
4. Усі відповіді вірні.

218. Графік безбитковості відображає:

1. Взаємозв'язок виручки від реалізації, обсягу виробництва та прибутку.
2. Прибуток, який зростатиме по мірі збільшення обсягу реалізації.
3. Залежність прибутку від обсягу реалізації.

4. Усі відповіді вірні.

219. Графік взаємозв'язку “обсяг реалізації-прибуток” відображає:

1. Залежність прибутку від обсягу реалізації.
2. Прибуток, який зростатиме по мірі збільшення обсягу реалізації.
3. Маржинальний дохід збільшується по мірі збільшення обсягу реалізації.
4. Усі відповіді вірні.

220. Графік маржинального доходу відображає

1. Зону маржинального доходу, яка знаходиться між лінією доходу від реалізації та лінією змінних витрат підприємства;
2. Зону маржинального доходу, яка зростатиме по мірі збільшення обсягу реалізації.
3. На графіку спершу проводиться лінія змінних витрат, до якої додаються постійні витрати.
4. Усі відповіді вірні.

221. Запас міцності (Зм) – це величина, на яку:

1. Прибуток, зростатиме по мірі збільшення обсягу реалізації.
2. Фактичний або запланований обсяг реалізації продукції (ОРПф) перевищує критичний обсяг реалізації(ТБ).
3. Ціна на продукцію зменшується.
4. Усі відповіді вірні.

222. Коефіцієнт запасу міцності (Кзм)

1. Відносна величина та вимірник ризику нерентабельної роботи підприємства;
2. Гранична величина можливого зменшення обсягу реалізації без ризику зазнати збитків;
3. Співвідношенню маржинального доходу і ціни.
4. Усі відповіді вірні.

223. Які методи доцільно використовувати для аналізу чутливості прибутку до зміни витрат, ціни та обсягу реалізації ?

1. Порівняння звітів про фінансові результати, диференціальний аналіз, порівняння маржинального доходу.
2. Порівняння маржинального доходу, порівняння звітів про фінансові результати.
3. Диференціальний аналіз.
4. Усі відповіді вірні.

224. Метод порівняння звітів про фінансові результати дозволяє проаналізувати:

1. Прибуток до і після змін.
2. Лише релевантні витрати.
3. Фактичну величину маржинального доходу з маржинальним доходом обчисленим із врахуванням прогнозованих змін.
4. Усі відповіді вірні.

225. Метод диференціального аналізу дозволяє проаналізувати:

1. Фактичний та прогнозований звіт про прибуток.
2. Лише релевантні витрати.
3. Фактичну величину маржинального доходу з маржинальним доходом обчисленим із врахуванням прогнозованих змін.
4. Усі відповіді вірні.

226. Метод порівняння маржинального доходу передбачає зіставлення:

1. Фактичної величини маржинального доходу з маржинальним доходом обчисленим із врахуванням прогнозованих змін;
2. Прибуток до і після змін.
3. Лише релевантні витрати.
4. Усі відповіді вірні.

227. Операційний важіль – це:

1. Міра використання постійних витрат у структурі витрат підприємства.
2. Співвідношення постійних та змінних витрат, яке забезпечує більший відсоток зростання прибутку, ніж відповідний відсоток зростання обсягу реалізації.
3. Співвідношення постійних та змінних витрат підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

228. Комбінація продажу виробів – це:

1. Співвідношення окремих видів продукції в загальному обсязі реалізації.
2. Сума величин маржинального доходу різних виробів, зважених за допомогою комбінації їх продажу.
3. Співвідношення постійних та змінних витрат підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

229. Середньозважений маржинальний дохід – це:

1. Співвідношення окремих видів продукції в загальному обсязі реалізації.
2. Сума величин маржинального доходу різних виробів, зважених за допомогою комбінації їх продажу.
3. Співвідношення постійних та змінних витрат підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

230. Диференційний аналіз – це метод:

1. Оцінки наслідків упровадження тієї чи іншої альтернативи на підставі порівняння диференційних доходів та витрат.
2. Додаткові витрати, що пов'язані з додатковим виготовленням або реалізацією продукції.
3. Додаткові доходи, отримані внаслідок зростання обсягу продажу.
4. Усі відповіді вірні.

231. Релевантний діапазон – це:

1. Діапазон діяльності, в межах якого зберігається взаємозв'язок між величиною витрат та їх фактором.
2. Діапазон діяльності, в межах якого величина витрат може бути змінена внаслідок прийняття рішення.
3. Діапазон діяльності для визначення структури витрат.
4. Усі відповіді вірні.

232. Суть стратегії управління полягає в:

1. Виборі та обґрунтуванні політики залучення та ефективного розміщення ресурсів підприємства.
2. Конкретизації поставлених цілей у вигляді системи планів та їх ресурсного забезпечення за різноманітними параметрами.
3. Вибір найбільш вигідної альтернативи.
4. Усі відповіді вірні.

233. Суть тактики управління – полягає в:

1. Конкретизації поставлених цілей у вигляді системи планів та їх ресурсного забезпечення за різноманітними параметрами.
2. Виборі та обґрунтуванні політики залучення та ефективного розміщення ресурсів підприємства.
3. Вибір найбільш вигідної альтернативи.
4. Усі відповіді вірні.

234. Які рівні управління існують на підприємстві ?

1. Нижчий; середній; вищий.
2. Довгостроковий і короткостроковий.
3. Прогнозування та стратегічний аналіз.
4. Усі відповіді вірні.

235. Релевантна інформація – це:

1. Інформація про доходи та витрати, яка може вплинути на рішення, що приймається.
2. Маржинальний дохід, який розраховується як співвідношення маржинального доходу на одиницю продукції та значення того ресурсу, що обмежує діяльність підприємства.
3. Додаткові доходи, отримані внаслідок зростання обсягу продажу.
4. Усі відповіді вірні.

236. Рішення щодо спеціального замовлення – це:

1. Рішення щодо прийняття або відмови від одноразового замовлення на виготовлення продукції (надання послуг), за яким ціна реалізації є нижча за звичайну ціну або навіть менша за собівартість виробництва цієї продукції (виконання послуг).
2. Рішення, що передбачає вибір певного сегмента діяльності та проведення аналізу доцільності розширення або скорочення обсягу його діяльності.
3. Рішення, що полягає у встановленні більш вигідних умов діяльності підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

237. Рішення щодо розширення чи скорочення діяльності - це:

1. Рішення щодо прийняття або відмови від одноразового замовлення на виготовлення продукції (надання послуг), за яким ціна реалізації є нижча за звичайну ціну або навіть менша за собівартість виробництва цієї продукції (виконання послуг).
2. Рішення, що передбачає вибір певного сегмента діяльності та проведення аналізу доцільності розширення або скорочення обсягу його діяльності.
3. Рішення, що полягає у встановленні більш вигідних умов діяльності підприємства.
4. Усі відповіді вірні.

238. Рішення щодо виготовлення напівфабрикатів у власному виробництві чи придбання їх на стороні – це:

1. Рішення щодо прийняття або відмови від одноразового замовлення на виготовлення продукції (надання послуг), за яким ціна реалізації є нижча за звичайну ціну або навіть менша за собівартість виробництва цієї продукції (виконання послуг).

2. Рішення, що передбачає вибір певного сегмента діяльності та проведення аналізу доцільності розширення або скорочення обсягу його діяльності.
 3. Рішення, що полягає у встановленні більш вигідних умов діяльності підприємства.
 4. Усі відповіді вірні.
239. Рішення щодо управління в умовах обмежених ресурсів – це:
1. Рішення щодо прийняття або відмови від одноразового замовлення на виготовлення продукції (надання послуг), за яким ціна реалізації є нижча за звичайну ціну або навіть менша за собівартість виробництва цієї продукції (виконання послуг).
 2. Рішення, яке передбачає розробку оптимальної виробничої програми для максимізації прибутку.
 3. Рішення, що полягає у встановленні більш вигідних умов діяльності підприємства.
 4. Усі відповіді вірні.
240. Рішення щодо ціноутворення – це:
1. Рішення щодо прийняття або відмови від одноразового замовлення на виготовлення продукції (надання послуг), за яким ціна реалізації є нижча за звичайну ціну або навіть менша за собівартість виробництва цієї продукції (виконання послуг).
 2. Рішення, яке передбачає розробку оптимальної виробничої програми для максимізації прибутку.
 3. Рішення щодо встановлення оптимальної ціни продажу за існуючих величини витрат, комбінації та обсягу продажу для досягнення задовільного рівня рентабельності.
 4. Усі відповіді вірні.
241. На нижчому рівні управління – приймаються рішення:
1. Наслідки яких реалізуються в короткостроковій перспективі.
 2. Встановлення цін на продукцію, обсягу випуску продукції.
 3. Потребують придбання основних засобів та їх експлуатації.
 4. Усі відповіді вірні.
242. На середніх рівнях управління – приймаються рішення:
1. Встановлення цін на продукцію, обсягу випуску продукції.
 2. Придбання основних засобів та їх експлуатації у визначеному процесі або діяльності.
 3. Розробка стратегічних напрямів діяльності підприємства.
 4. Усі відповіді вірні.

243. На вищому рівні управління приймаються рішення:

1. Встановлення цін на продукцію, обсягу випуску продукції;
2. Розробка стратегічних напрямів діяльності підприємства.
3. Придбання основних засобів та їх експлуатації у визначеному процесі або діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

244. Суть оптимізації процесу постачання:

1. Зниження витрат на виконання замовлення.
2. Визначення величини партії сировини та матеріалів, яка надходить від постачальника.
3. Придбання основних засобів та їх експлуатації у визначеному процесі.
4. Усі відповіді вірні.

245. Які варіанти постачання сировини та матеріалів розглядають при оптимізації постачання ?

1. Постачання великих обсягів через тривалі проміжки часу та постачання невеликих обсягів через короткі проміжки часу.
2. Постачання сировини і матеріалів, які перебувають в оптимальній залежності.
3. Постачання малих обсягів через короткі проміжки часу.
4. Усі відповіді вірні.

246. Витрати на виконання замовлення це витрати, які включають :

1. Канцелярські витрати по оформленню замовлення на придбання або виробництво, транспортні витрати та ін.
2. Зростання обсягу матеріальних запасів, поточних витрат.
3. Збільшення витрат на утримання складських приміщень.
4. Усі відповіді вірні.

247. Суть методу "економічного розміру замовлення" (ЕРЗ):

1. Досягнення мінімальних витрат, пов'язаних з утриманням запасів.
2. Відмова від виробництва великими партіями і створення безперервного циклу виробництва.
3. Виявлення ключової інформації в процесі постачання сировини.
4. Усі відповіді вірні.

248. Резервний (страховий) запас – це:

1. Додатковий запас, який зберігається на випадок непередбачуваного попиту або раптової відсутності запасів у постачальників.
2. Запас інформації в процесі постачання сировини.
3. Досягнення мінімальних витрат, пов'язаних з утриманням запасів.
4. Усі відповіді вірні.

249. Суть системи „точно в строк”(JIT):

1. Відмова від виробництва великими партіями і створення безперервного циклу виробництва.
2. Виявлення ключової інформації в процесі постачання сировини.
3. Досягнення мінімальних витрат, пов'язаних з утриманням запасів.
4. Усі відповіді вірні.

250. У процесі виробництва керівники підприємств приймають рішення:

1. Щодо розмірів партії виробництва продукції, щодо найвигіднішої технології виробництва, виробляти чи купувати.
2. Зниження витрат на виконання замовлення.
3. Забезпечення в будь-який момент часу необхідної кількості матеріалу.
4. Усі відповіді вірні.

251. Виділяють такі основні моделі ціноутворення:

1. Аналітична, витратна.
2. Аналітична, конкурентна.
3. Економічна, витратна.
4. Усі відповіді вірні.

252. Основне завдання управління дебіторською заборгованістю:

1. Зменшення її величини і тривалості оплати.
2. Обчислення і аналізу сукупних релевантних витрат.
3. Визначення собівартості продукції чи послуг.
4. Усі відповіді вірні.

253. Визначіть, які управлінські рішення називають альтернативними.

1. Які пов'язані з вибором альтернативних варіантів дії.
2. Рішення пов'язані із розглядом отриманої підприємством пропозиції.
3. Рішення про оптимальне використання обмежених ресурсів.

4. Усі відповіді вірні.

254. Які рішення приймають підприємства в процесі реалізації ?

1. Підвищення прибутковості продукції, надання знижок покупцям; вибір найвигідніших покупців та системи оплати праці.
2. Вибору найвигідніших покупців та видів продукції на основі „АВС-аналізу”, вибору системи оплати праці.
3. Вибір постачальників.
4. Усі відповіді вірні.

255. Стратегічне планування — це:

1. Визначення мети фірми та загальної стратегії, яка використовуватиметься для її досягнення.
2. Складова частина процесу розробки стратегій, невід’ємний елемент стратегічного управління.
3. Процес, за допомогою якого керівники намагаються спрямувати зусилля в бік, чітко зорієнтованих цілей.
4. Усі відповіді вірні.

256. Теоретичні і прикладні аспекти організації управлінського обліку досліджують такі міжнародні і національні професійні організації:

1. Міжнародна спілка аудиторів, Інститут управлінських бухгалтерів США, Привілейований інститут управлінських бухгалтерів Великобританії;
2. Міністерство фінансів України, Міжнародна федерація бухгалтерів, Інститут управлінських бухгалтерів США, Привілейований інститут управлінських бухгалтерів Великобританії;
3. Міжнародна федерація бухгалтерів, Інститут управлінських бухгалтерів США, Привілейований інститут управлінських бухгалтерів Великобританії;
4. Усі відповіді вірні.

257. Норми етичної поведінки фахівців з управлінського обліку не передбачають:

1. Незалежності;

2. Компетентності;
3. Конфіденційності, об'єктивності;
4. Усі відповіді вірні.

258. На підприємствах на організацію управлінського обліку впливають такі чинники:

1. Технологічні та обліково-організаційні чинники, стратегічні цілі підприємства;
2. Законодавчо-нормативні, загальноорганізаційні, технологічні чинники;
3. Загальноорганізаційні, обліково-організаційні, технічні чинники;
4. Усі відповіді вірні.

259. До обліково-організаційних чинників організації управлінського обліку належать:

1. Облікова політика підприємства, стратегічні цілі;
2. Особливості технології виробництва, перервність (неперервність) технологічного циклу, характер організації робочих місць, особливості продукції (складність, віднесення до основної чи допоміжної);
3. Склад калькуляційних статей витрат, методи оцінювання об'єктів обліку, організація внутрішньогосподарських відносин, повнота включення витрат, використання нормативів тощо;
4. Усі відповіді вірні.

260. В управлінському обліку не здійснюються процедури:

1. Надання оперативної інформації управлінській ланці всередині підприємства;
2. Визначення результатів діяльності за центрами відповідальності;
3. Калькулювання собівартості продукції.
4. Усі відповіді вірні.

261. До побудови Плану рахунків фінансового та управлінського обліку в основу національного Плану рахунків покладено підхід:

1. Автономний; статистичний.
2. Інтегрований;
3. Вмонтування рахунків виробничої бухгалтерії у загальну систему рахунків;
4. Усі відповіді вірні.

262. В умовах чинного Плану рахунків управлінський облік найбільш доцільно організувати за допомогою відповідним чином побудованого:

1. Синтетичного обліку витрат і доходів;
2. Аналітичного обліку витрат і доходів;

3. Оперативного обліку витрат і доходів, позасистемного обліку витрат і доходів.
4. Усі відповіді вірні.

263. Взаємодія фінансового і управлінського обліку досягаються на підставі:

1. Комплексного використання первинної інформації, єдності норм і нормативів, доповнення інформації одного виду обліку іншим, використання спільних методичних прийомів тощо;
2. Даних фінансової, статистичної та податкової звітності суб'єкта господарювання.
3. Сформованого та затвердженого Наказу про облікову політику на підприємстві.
4. Усі відповіді вірні.

264. Управлінська (внутрішньогосподарська) звітність – це

1. Система облікових і розрахункових показників, представлених у визначеному форматі та відповідно до внутрішнього регламенту підприємства, що характеризує стан відповідного елемента управлінської звітності.
2. Інтегрована система взаємопов'язаних інформаційних і розрахункових показників, що відображають функціонування підприємства як суб'єкта господарської діяльності, згрупованих для управління і забезпечення потреб різних груп користувачів інформації на різних рівнях управління.
3. Інструмент управління та індикатор ефективності управління через набір параметрів, які фіксуються в цій системі.
4. Усі відповіді вірні.

265. Внутрішня інформаційна звітність це

1. Система облікових і розрахункових показників, представлених у визначеному форматі та відповідно до внутрішнього регламенту підприємства, що характеризує стан відповідного елемента управлінської звітності.
2. Інтегрована система взаємопов'язаних інформаційних і розрахункових показників, що відображають функціонування підприємства як суб'єкта господарської діяльності, згрупованих для управління і забезпечення потреб різних груп користувачів інформації на різних рівнях управління.

3. Взаємопов'язаний комплекс фактичних і бюджетних показників про функціонування підприємства (організації) як економічної та виробничої одиниці, може містити інформацію як щодо організації в цілому, так і в розрізі структурних виробничих підрозділів та центрів витрат.
4. Усі відповіді вірні.

266. Управлінська звітність фінансової діяльності підприємства:

1. Звіти, що узагальнюють дані про фінансовий стан, результати діяльності та зміни фінансового стану, дані про уся діяльність підприємства, активи і пасиви, результати діяльності.
2. Інтегрована система взаємопов'язаних інформаційних і розрахункових показників, що відображають функціонування підприємства як суб'єкта господарської діяльності, згрупованих для управління і забезпечення потреб різних груп користувачів інформації на різних рівнях управління.
3. Взаємопов'язаний комплекс фактичних і бюджетних показників про функціонування підприємства (організації) як економічної та виробничої одиниці, може містити інформацію як щодо організації в цілому, так і в розрізі структурних виробничих підрозділів та центрів витрат.
4. Усі відповіді вірні.

267. Внутрішню (управлінську) звітність за центрами відповідальності складають для формування:

1. Інтегрована система взаємопов'язаних інформаційних і розрахункових показників, що відображають функціонування підприємства як суб'єкта господарської діяльності, згрупованих для управління і забезпечення потреб різних груп користувачів інформації на різних рівнях управління.
2. Повної і детальної інформації про витрати діяльності підприємства, а на її основі – зведену внутрішню звітність підприємства.
3. Інструмент управління та індикатор ефективності управління через набір параметрів, які фіксуються в цій системі.
4. Усі відповіді вірні.

268. Управлінський звіт про фінансовий результат – це

1. Управлінський облік кінцевого фінансового результату, який визначається за видами реалізованої продукції, підсумок якого дорівнює фінансовому результату за окремими видами діяльності у

фінансовому обліку у взаємозв'язку бухгалтерських рахунків фінансового і управлінського видів обліку.

2. Система облікових і розрахункових показників, представлених у визначеному форматі та відповідно до внутрішнього регламенту підприємства, що характеризує стан відповідного елемента управлінської звітності.
3. Взаємопов'язаний комплекс фактичних і бюджетних показників про функціонування підприємства (організації) як економічної та виробничої одиниці, може містити інформацію як щодо організації в цілому, так і в розрізі структурних виробничих підрозділів та центрів витрат.
4. Усі відповіді вірні.

269. Форма управлінської звітності – це

1. Взаємопов'язаний комплекс фактичних і бюджетних показників про функціонування підприємства (організації) як економічної та виробничої одиниці, може містити інформацію як щодо організації в цілому, так і в розрізі структурних виробничих підрозділів та центрів витрат.
2. Система облікових і розрахункових показників, представлених у визначеному форматі та відповідно до внутрішнього регламенту підприємства, що характеризує стан відповідного елемента управлінської звітності.
3. Звіти, що узагальнюють дані про фінансовий стан, результати діяльності та зміни фінансового стану, дані про усю діяльність підприємства, активи і пасиви, результати діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

270. Елемент управлінської звітності

1. Сукупність об'єктів, об'єднаних за економічним змістом, інформація про які відображається в управлінській звітності.
2. Система облікових і розрахункових показників, представлених у визначеному форматі та відповідно до внутрішнього регламенту підприємства, що характеризує стан відповідного елемента управлінської звітності.
3. Звіти, що узагальнюють дані про фінансовий стан, результати діяльності та зміни фінансового стану, дані про усю діяльність підприємства, активи і пасиви, результати діяльності.
4. Усі відповіді вірні.

271. Розділ форми управлінської звітності

1. Система облікових і розрахункових показників, представлених у визначеному форматі та відповідно до внутрішнього регламенту підприємства, що характеризує стан відповідного елемента управлінської звітності.
2. Звіти, що узагальнюють дані про фінансовий стан, результати діяльності та зміни фінансового стану, дані про усю діяльність підприємства, активи і пасиви, результати діяльності.
3. Суттєва частина форми управлінської звітності, яка включає в себе повний набір показників, що характеризують певні аспекти
4. Усі відповіді вірні.

272. Стаття управлінської звітності

1. Елемент управлінської звітності, який відповідає встановленим критеріям обраної підприємством методики формування обліково-аналітичної інформації.
2. Управлінський облік кінцевого фінансового результату, який визначається за видами реалізованої продукції, підсумок якого дорівнює фінансовому результату за окремими видами діяльності у фінансовому обліку у взаємозв'язку бухгалтерських рахунків фінансового і управлінського видів обліку.
3. Система облікових і розрахункових показників, представлених у визначеному форматі та відповідно до внутрішнього регламенту підприємства, що характеризує стан відповідного елемента управлінської звітності.
4. Усі відповіді вірні.

273. Система показників управлінської звітності – це:

1. Інструмент управління та індикатор ефективності управління через набір параметрів, які фіксуються в цій системі. Це також впорядкована сукупність показників, які знаходяться у взаємозв'язку між собою і достатнім чином інформують про стан того чи іншого об'єкта господарської діяльності підприємства.
2. Система облікових і розрахункових показників, представлених у визначеному форматі та відповідно до внутрішнього регламенту підприємства, що характеризує стан відповідного елемента управлінської звітності.
3. Інтегрована система взаємопов'язаних інформаційних і розрахункових показників, що відображають функціонування підприємства як

суб'єкта господарської діяльності, згрупованих для управління і забезпечення потреб різних груп користувачів інформації на різних рівнях управління.

4. Усі відповіді вірні.

274. Внутрішні управлінські звіти складаються:

1. Щоденно;
2. Щомісяця;
3. Щокварталу та щорічно;
4. Усі відповіді вірні.

275. Призначення інформаційного забезпечення для складання внутрішньої звітності полягає:

1. В обліку витрат виробництва та обчисленні фактичної собівартості продукції.
2. У визначенні фінансових результатів за центрами відповідальності.
3. У забезпеченні необхідною інформацією керівництво організації для управління виробництвом та прийняття рішень і забезпеченні інформацією потенційних інвестицій..
4. Усі відповіді вірні.

276.Періодичність складання звітності в управлінському обліку:

1. Місячна;
2. Без регламентованого інтервалу;
3. Річна;
4. Усі відповіді вірні.